

Sygn. akt I CZ 5/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Monika Koba

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa H. L.

przeciwko W. H. i E. K.

o zniesienie służebności gruntowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 kwietnia 2016 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 16 listopada 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 listopada 2015 r. Sąd Okręgowy w R. odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 27 sierpnia 2015 r., stwierdzając, że jest ona niedopuszczalna. Uznał, że sprawy o ochronę, wygaśnięcie i zniesienie służebności mają charakter majątkowy, a zatem o dopuszczalności skargi kasacyjnej w tego rodzaju sprawach decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia. Z uwagi na to, że w sprawie wartość ta nie przekraczała kwoty, o której mowa w art. 398² § 1 k.p.c., skarga podlegała odrzuceniu.

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił, że sprawa o zniesienie służebności nie jest sprawą o prawa majątkowe, lecz sprawą o ukształtowanie prawa, która nie ma charakteru majątkowego. Z tej przyczyny dopuszczalność skargi kasacyjnej nie zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia. Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest dopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia nie jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

Powód domagał się zniesienia służebności gruntowej ustanowionej na należącej do niego nieruchomości. Sąd Okręgowy trafnie zaliczył tę sprawę do kategorii spraw o prawa majątkowe.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest obecnie pogląd, że sprawy o ochronę służebności (art. 222 w zw. z art. 251 k.c.), jak również o ustalenie wygaśnięcia służebności, czy jej zniesienie należą do kategorii spraw o prawa majątkowe, w których o dopuszczalności skargi kasacyjnej przesądza wartość przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2002 r., I CZ 218/01, nie publ., z dnia 7 maja 2002 r., I CZ 28/02, nie publ., z dnia 30 marca 2006 r., III CZ 11/06, nie publ., z dnia 26 marca 2009 r., I CZ 11/09, nie publ. oraz postanowienie SN z dnia 3 czerwca 2015 r., V CZ 30/15, nie publ.).

Wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a zatem Sąd Okręgowy zasadnie odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.

kc

db